ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 7.6.2021 г.
COM(2021) 274 final

2021/0133 (NLE)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно позицията, която да бъде заета от името на Европейския съюз в рамките на Съвместния комитет на ЕИП във връзка с изменението на приложение XI (Електронни комуникации, аудио-визуални услуги и информационно общество) и Протокол 37 (съдържащ списъка, предвиден в член 101) към Споразумението за ЕИП

(текст от значение за ЕИП)

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. ПРЕДМЕТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

Настоящото предложение се отнася до решението за установяване на позицията, която да бъде заета от името на Съюза в рамките на Съвместния комитет на ЕИП във връзка с предвиденото приемане на решенията на Съвместния комитет относно измененията на приложение XI (Електронни комуникации, аудио-визуални услуги и информационно общество) и Протокол 37 (съдържащ списъка, предвиден в член 101) към Споразумението за ЕИП.

2. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

2.1. Споразумението за ЕИП

Споразумението за Европейското икономическо пространство („Споразумението за ЕИП“) гарантира равни права и задължения в рамките на вътрешния пазар за гражданите и икономическите оператори в ЕИП. В него се предвижда включването на законодателство на ЕС, обхващащо четирите свободи, в тридесетте държави от ЕИП, включващи държавите — членки на ЕС, Норвегия, Исландия и Лихтенщайн. Освен това Споразумението за ЕИП обхваща сътрудничеството в други важни области, като научноизследователската и развойната дейност, образованието, социалната политика, околната среда, защитата на потребителите, туризма и културата, наричани заедно „съпътстващи и хоризонтални“ политики. Споразумението влезе в сила на 1 януари 1994 г. Европейският съюз заедно със своите държави членки е страна по Споразумението.

2.2. Съвместен комитет на ЕИП

Съвместният комитет на ЕИП отговаря за управлението на Споразумението за ЕИП. Той е форум за обмен на мнения, свързани с функционирането на Споразумението за ЕИП. Той приема решенията си с консенсус. В съответствие с Договора от Лисабон отговорност за координиране от страна на ЕС на въпросите, свързани с ЕИП, има Европейската служба за външна дейност.

2.3. Предвиденият акт на Съвместния комитет на ЕИП

Очаква се Съвместният комитет на ЕИП да приеме две решения на Съвместния комитет на ЕИП („предвидените актове“) във връзка с изменението на приложение XI (Електронни комуникации, аудио-визуални услуги и информационно общество) и Протокол 37 (съдържащ списъка, предвиден в член 101) към Споразумението за ЕИП.

Целта на предвидените два акта е включването на Регламент (ЕС) 2018/1971 за създаване на Орган на европейските регулатори в областта на електронните съобщения (ОЕРЕС)[1], както и на Директива (ЕС) 2018/1972 за установяване на Европейски кодекс за електронни съобщения (преработена) в Споразумението за ЕИП.

Предвидените актове ще бъде задължителни за страните в съответствие с членове 103 и 104 от Споразумението за ЕИП.

[1] Регламент (ЕС) 2018/1971 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 г. за създаване на Орган на европейските регулатори в областта на електронните съобщения (ОЕРЕС) и на Агенция за подкрепа на ОЕРЕС (Службата на ОЕРЕС), за изменение на Регламент (ЕС) 2015/2120 и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1211/2009 (ОВ L 321, 17.12.2018 г., стр. 1).

3. ПОЗИЦИЯ, КОЯТО ТРЯБВА ДА СЕ ЗАЕМЕ ОТ ИМЕТО НА СЪЮЗА

ЕСВД и службите на Комисията представят проектите на решение на Съвместния комитет на ЕИП пред Съвета, който следва да ги приеме като позиция на Съюза. ЕСВД се надява да има възможност да ги представи пред Съвместния комитет на ЕИП възможно най-скоро.

Съдържанието и естеството на проекта на приложените решения на Съвместния комитет на ЕИП надхвърлят това, което може да се счита за чисто технически адаптации по смисъла на Регламент № 2894/94 на Съвета. Поради това позицията на Съюза следва да бъде определена от Съвета.

Приложените решения на Съвместния комитет на ЕИП (РСК) съдържат *inter alia* следните адаптации.

3.1. Адаптации към Регламент (ЕС) 2018/1971 за създаване на Орган на европейските регулатори в областта на електронните съобщения (ОЕРЕС) — РСК в приложение 1

Въведение

Съгласно институционалната структура на Споразумението за ЕИП Надзорният орган на ЕАСТ упражнява надзорните правомощия на Комисията в рамките на стълба на ЕАСТ и следователно ще поеме надзорните правомощия на Комисията, предвидени в Регламент (ЕС) 2018/1971 (Регламент за ОЕРЕС) и в Директива (ЕС) 2018/1972 (Директивата за установяване на Европейски кодекс за електронни съобщения (Директива за ЕКЕС[2]), в стълба на ЕАСТ.

Регламентът за ОЕРЕС и Директивата за ЕКЕС определят редица задачи за ОЕРЕС, които имат за цел да гарантират последователно прилагане на регулаторната рамка за електронните съобщения. Тъй като ОЕРЕС играе важна роля в прилагането на Регламента за ОЕРЕС и Директивата за ЕКЕС, регламентът и Директивата за ЕКЕС са неразривно свързани. Тази връзка намира израз и в двата проекта на решение на Съвместния комитет, които включват директивата и Регламента за ОЕРЕС в Споразумението за ЕИП. Важно е двата проекта на решение на Съвместния комитет да бъдат разгледани заедно, за да се разбере цялостната структура в контекста на ЕИП.

Проектът на решение на Съвместния комитет (в приложение 1) съдържа три различни набора от адаптации, които ще бъдат представени по-долу: условията за участието на държавите от ЕАСТ в ОЕРЕС (раздел Б), адаптациите, отнасящи се до отношенията между Надзорния орган на ЕАСТ и ОЕРЕС (раздел В), други адаптации, отнасящи се до участието на държавите от ЕАСТ в ОЕРЕС (раздел Г), както и общите адаптации, обичайно използвани в контекста на ЕИП (раздел Д).

Условия за участието на държавите от ЕАСТ в ОЕРЕС

ОЕРЕС беше създаден с Регламент (ЕО) № 1211/2009 и с Регламент (ЕС) 2018/1971, за да спомага за развитието и по-доброто функциониране на вътрешния пазар на електронни съобщителни мрежи и услуги, като се стреми да гарантира последователното прилагане на регулаторната рамка на ЕС за електронни съобщения. В регламента се признава също така, че е желателно тези цели да бъдат постигнати в контекста на ЕИП, и се посочва, че Съветът на регулаторите на ОЕРЕС (Съветът на регулаторите), работните групи и Управителният съвет следва да бъдат отворени за

[2] ОВ L 321, 17.12.2018 г., стр. 36.

участието на националните регулаторни органи (НРО) на членуващите в ЕИП държави от ЕАСТ, за да се разшири последователното прилагане на регулаторната рамка за електронните съобщения до Исландия, Лихтенщайн и Норвегия[3].

Съгласно член 101 от Споразумението за ЕИП:

> „1. Експертите на държавите от ЕАСТ биват привлечени да участват в работата на комитетите, които не се уреждат нито от член 81 [т.е. програмни комитети], нито от член 100 [т.е. комитети по комитология], когато това се налага с цел доброто функциониране на настоящото споразумение.
>
> Списъкът на тези комитети се съдържа в Протокол 37. Условията и начините на това участие са определени в протоколите и приложенията, които се отнасят до съответните области.
>
> 2. Ако договарящите се страни сметнат, че такова участие следва да бъде разширено с включването на други комитети със сходни характеристики, Съвместният комитет на ЕИП може да направи изменение на протокол 37“.[4]

ОЕРЕС не е комитет по комитология, нито е създаден по силата на програма. Като форум за сътрудничество между регулатори ОЕРЕС попада в категорията „други комитети“ по смисъла на член 101 от Споразумението за ЕИП, чийто списък се съдържа в Протокол 37. В съответствие с посочената разпоредба „*условията и начините на това участие са определени в протоколите и приложенията, които се отнасят до съответните области*“. Тези условия и начини се въвеждат в приложенията (към Споразумението за ЕИП) под съответната точка и се предхождат от уводно изречение, което гласи „*Условия за асоциирането на държавите от ЕАСТ в съответствие с член 101 от Споразумението*“ (вж. например решения на Съвместния комитет на ЕИП № 192/2014, № 18/2013, № 92/2010, № 10/2004). Тези условия не се считат за „текстове за адаптиране“, тъй като те нямат за цел да изменят правилата, съдържащи се в акта, включен в Споразумението за ЕИП, а по-скоро да ги допълнят, ако е необходимо, за да се гарантира доброто функциониране на асоциирането.

Условията за асоцииране предвиждат, че НРО на ЕИП/ЕАСТ участват пълноценно в работата на Съвета на регулаторите на ОЕРЕС, работните групи на ОЕРЕС и Управителния съвет на Службата на ОЕРЕС, че НРО на ЕИП/ЕАСТ имат същите права и задължения като другите НРО на ЕС, с изключение на правото на глас, но не могат да бъдат избирани за председател на Съвета на регулаторите на ОЕРЕС и Управителния съвет на Службата на ОЕРЕС. НРО на ЕИП/ЕАСТ могат обаче да председателстват работни групи. Националните регулаторни органи на членуващите в ЕИП държави от ЕАСТ се представляват на подходящо равнище в съответствие с разпоредбите на регламентите за ОЕРЕС (вж. член 7 от Регламента за ОЕРЕС). Участието на НРО на ЕАСТ е от решаващо значение за насърчаване на регулаторното сближаване.

Условията предвиждат също, че ОЕРЕС и Службата на ОЕРЕС ще подпомагат НРО на ЕИП/ЕАСТ и Надзорния орган на ЕАСТ.

---

[3] Вж. съображение 34 от Регламент (ЕС) 2018/1971.

[4] През последните двадесет и пет години членуващите в ЕИП държави от ЕАСТ бяха асоциирани към различни органи на ЕС съгласно тази разпоредба. Пълният списък на тези органи може да бъде намерен в актуализираната версия на Протокол 37. Вж. тук.

Адаптации, свързани с отношенията между Надзорния орган на ЕАСТ и ОЕРЕС

В адаптациите в буква а), подточки i) и ii) се уточнява, че ОЕРЕС следва да подпомага и съветва Надзорния орган на ЕАСТ, съответно да издава насоки по искане на последния.

Тъй като НРО на ЕИП/ЕАСТ нямат право на глас в ОЕРЕС, в адаптацията в буква а), подточка iii), с която се добавя нов параграф 1а към член 4, се предвижда, че позициите на националните регулаторни органи на членуващите в ЕИП държави от ЕАСТ се записват отделно от ОЕРЕС при издаването на становища в съответствие с член 4, параграф 1, буква в), подточки i) и ii) от регламента. Това се отнася по-специално до становища относно проекти на мерки на НРО на ЕИП/ЕАСТ в съответствие с членове 32 и 33 от Директивата за ЕКЕС и становища относно трансгранични спорове в съответствие с член 27 от Директивата за ЕКЕС.

Съгласно адаптацията в буква а), подточка v) Надзорният орган на ЕАСТ трябва да отчита в максимална степен всички насоки, становища, препоръки, общи позиции и най-добри практики, приети от ОЕРЕС.

Други адаптации, свързани с участието в ОЕРЕС на членуващите в ЕИП държави от ЕАСТ

Службата на ОЕРЕС е орган на ЕС с юридическа правосубектност[5] и е агенция, която подпомага ОЕРЕС. В съответствие с предварителното включване в Споразумението за ЕИП на учредителните документи за агенциите на ЕС[6] участието на държавите от ЕАСТ в дейностите на Службата на ОЕРЕС е уредено в адаптациите към Регламента за ОЕРЕС. Тъй като Службата на ОЕРЕС не изпълнява никакви задачи в областта на политиките от свое име, това участие е по-скоро от административен характер.

Съгласно адаптацията в буква д) към Регламента за ОЕРЕС членуващите в ЕИП държави от ЕАСТ участват финансово в ресурсите на Службата на ОЕРЕС, като участват в субсидията от Съюза. В съответствие с досегашната практика това финансово участие се определя в съответствие с процедурите, съдържащи се в член 82, параграф 1, буква а) от Споразумението за ЕИП.

Съгласно член 12, параграф 2, буква а) и член 82, параграф 3, буква а) от Условията за работа на другите служители на ЕС („УРДС“), срочно наетите служители или договорно наетите служители, съответно, се назначават обикновено, при условие че са граждани на държава — членка на ЕС, освен ако е решено друго от органа по назначаването. Ето защо с адаптацията в буква е) се предвижда широка дерогация за гражданите на ЕИП/ЕАСТ, които следва да се разглеждат като допустими при същите условия като гражданите на ЕС.

Член 12, параграф 2, буква д), член 82, параграф 3, буква д) и член 85, параграф 3 от УРДС се позовават на член 55, параграф 1 от ДЕС относно езиците на Съюза. По отношение на персонала на службата в адаптацията в буква е) се предвижда освен това, че Службата на ОЕРЕС счита официалните езици, посочени в член 129, параграф 1 от Споразумението за ЕИП, като езици на Съюза по отношение на своя персонал.

Накрая, в адаптацията в буква ж) се предвижда, че членуващите в ЕИП държави от ЕАСТ прилагат същите привилегии и имунитети като държавите — членки на ЕС, по

---

5 Член 2, параграф 1 от Регламента за ОЕРЕС.

6 Списъкът на агенциите на ЕС с участието на ЕАСТ, както и решенията на Съвместния комитет, които включват техните учредителни регламенти в Споразумението за ЕИП, могат да бъдат намерени на адрес http://www.efta.int/eea/eu-agencies.

отношение на Службата на ОЕРЕС и нейния персонал, както е описано в Протокол № 7, приложен към ДЕС и ДФЕС.

Други адаптации

В съответствие с член 7 от Споразумението за ЕИП само актовете, които са включени в Споразумението, са задължителни за държавите от ЕАСТ. Поради това позоваването на правото на Съюза в член 4, параграф 4 се адаптира, за да се отрази, че в контекста на ЕИП референтната правна рамка е Споразумението за ЕИП (адаптация в буква а), подточка iv).

За да се улесни последователното прилагане на правилата на ЕИП, в адаптациите в букви б) и г) към регламента се предвижда, че редом с Комисията Надзорният орган на ЕАСТ също бива представен в Съвета на регулаторите на ОЕРЕС и в Управителния съвет. За разлика от Комисията, Надзорният орган на ЕАСТ няма право на гласуване в Управителния съвет.

С адаптацията в буква в) се адаптира текстът на член 13, параграф 3, за да се даде възможност на Надзорния орган на ЕАСТ да участва в работните групи, създадени от Съвета на регулаторите на ОЕРЕС. Както в случая на Комисията, Надзорният орган на ЕАСТ не може да участва в работни групи, създадени за изпълнение на задачите, посочени в член 4, параграф 1, буква в), подточка ii) от регламента.

Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията не е част от Споразумението за ЕИП. Адаптацията в буква з) към член 36 има за цел да гарантира, че всички документи, изготвяни от ОЕРЕС или Службата на ОЕРЕС, имащи отношение към членуващите в ЕИП държави от ЕАСТ, ще бъдат третирани в съответствие с посочения регламент. Обикновено същата адаптация се предвижда по отношение на агенциите, в които участват членуващите в ЕИП държави от ЕАСТ.

С адаптацията в буква и) се адаптира текстът на член 40, параграф 2, за да се отрази ролята на Надзорния орган на ЕАСТ в съответната разпоредба и да се поясни, че в контекста на ЕИП позоваването на „правото на Съюза и националното право“ следва да се разбира като „Споразумението за ЕИП и националното право“.

С адаптацията в буква й) се адаптира текстът на член 41, параграф 1, буква а), за да предостави на Надзорния орган на ЕАСТ същия достъп до информационната и комуникационната система като на Комисията, което е важно за гарантиране на доброто сътрудничество и последователното прилагане на регулаторната рамка за електронните съобщения.

3.2. Адаптации към Директива (ЕС) 2018/1972 за установяване на Европейски кодекс за електронни съобщения (преработена) — РСК в приложение 2

Директивата има за цел да създаде вътрешен пазар за електронни съобщения в рамките на ЕС и заменя директиви 2002/19/ЕО, 2002/20/ЕО, 2002/21/ЕО и 2002/22/ЕО, които са включени в приложение XI към Споразумението за ЕИП. Успоредно с приемането на директивата ЕС прие нов Регламент (ЕС) 2018/1971 за създаване на Орган на европейските регулатори в областта на електронните съобщения (ОЕРЕС) и на Агенция за подкрепа на ОЕРЕС (Службата на ОЕРЕС).

Директивата определя редица задачи за ОЕРЕС, които имат за цел да гарантират последователно прилагане на регулаторната рамка за електронните съобщения. Тъй като ОЕРЕС играе важна роля в прилагането на регламента и директивата, Регламентът

за ОЕРЕС и Директивата за ЕКЕС са неразривно свързани. Тази връзка намира израз и в двата проекта на решение на Съвместния комитет, които включват директивата и Регламента за ОЕРЕС в Споразумението за ЕИП, приложени към настоящия проект на решение на Съвета. Важно е посочените два проекта на решение на Съвместния комитет да бъдат разгледани заедно, за да се разбере цялостната структура в контекста на ЕИП.

Една от важните задачи, възложени на ОЕРЕС, е да издава, когато е целесъобразно, становища относно мерките на националните регулаторни органи (НРО) и относно трансграничните спорове (членове 27, 32 и 33 от директивата). За целите на Споразумението за ЕИП в проекта на решение на Съвместния комитет на ЕИП към регламента се определят условията за участието на НРО на ЕИП/ЕАСТ в ОЕРЕС. В него също така се предвижда, че позициите на НРО на ЕИП/ЕАСТ относно становищата на ОЕРЕС се записват отделно и че Надзорният орган на ЕАСТ отчита в максимална степен всички насоки, становища, препоръки, общи позиции и най-добри практики, приети от ОЕРЕС. Освен това в проекта на решение на Съвместния комитет се съдържат някои други необходими адаптации в контекста на ЕИП.

На свой ред проектът на съвместно решение, включващ директивата, предвижда други адаптации към директивата, които са необходими с оглед на Споразумението за ЕИП.

Право на Съюза/Споразумението за ЕИП (адаптация в буква а):

В съответствие с член 7 от Споразумението за ЕИП само актовете, които са включени в Споразумението, са задължителни за държавите от ЕАСТ. Поради това позоваването на правото на Съюза трябва да се адаптира, за да се отрази, че в контекста на ЕИП референтната правна рамка е Споразумението за ЕИП.

Становища на Групата за политиката в областта на радиочестотния спектър (адаптация в буква б):

Съгласно адаптацията в буква б) на член 28 Надзорният орган на ЕАСТ е компетентен да взема решения, чиито адресати са държавите от ЕАСТ.

Освен това в адаптацията се предвижда, че Надзорният орган на ЕАСТ следва да вземе предвид в максимална степен становището на Групата за политиката в областта на радиочестотния спектър. Целта е да се гарантира, че Надзорният орган на ЕАСТ използва същия експертен опит като Комисията при изпълнението на своите задачи по отношение на държавите от ЕАСТ в рамките на двустълбовата структура на Споразумението за ЕИП.

Освен това в случаите, когато са засегнати както държавите от ЕАСТ, така и държавите — членки на ЕС, Надзорният орган на ЕАСТ и Комисията трябва да си сътрудничат с оглед постигане на съгласие по решения за разрешаване на трансграничните вредни смущения.

Позоваване на член 267 от ДФЕС/член 34 от Споразумението за създаване на надзорен орган и съд (адаптация в буква в):

Адаптацията в буква в) адаптира правната рамка по отношение на съдилищата в държавите от ЕАСТ, като заменя позоваването на член 267 от ДФЕС с позоваване на член 34 от Споразумението между държавите от ЕАСТ за създаване на надзорен орган и съд.

Идентифициране на транснационални пазари (адаптация в буква г):

Текстът на адаптацията, предложен в проекта на решение на Съвместния комитет на ЕИП, съответства на това, което понастоящем се предвижда в адаптацията в буква г) съгласно Директива 2002/21/ЕО (вж. точка 5вл от приложение XI към Споразумението за ЕИП) относно условията за сътрудничество между Надзорния орган на ЕАСТ и Комисията.

Адаптиране на позоваването на „Хартата“(адаптация в буква д):

Хартата на основните права на Европейския съюз е инструмент на първичното право на ЕС, който няма задължителна сила за трети държави и не е от значение в контекста на ЕИП. Поради това адаптацията в буква ж) към директивата адаптира позоваването на Хартата, съдържащо се в член 100, параграф 1, така че то да се отнася до „основните права и общите принципи на Споразумението за ЕИП, а позоваванията в член 100, параграф 2 да се отнасят до „основните права“.

4. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ

4.1. Процесуалноправно основание

4.1.1. Принципи

В член 218, параграф 9 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) се предвижда приемането на решения за установяване на „*позициите, които трябва да се заемат от името на Съюза в рамките на орган, създаден със споразумение, когато този орган има за задача да приема актове с правно действие, с изключение на актовете за допълнение или изменение на институционалната рамка на споразумението*“.

Понятието „*актове с правно действие*“ включва актове с правно действие по силата на нормите на международното право, които уреждат съответния орган. То включва и инструменти, които нямат задължителен характер съгласно международното право, но са „*годни да окажат съществено въздействие върху съдържанието на приеманата от законодателя на Съюза нормативна уредба*“[7].

4.1.2. Приложение в конкретния случай

Съвместният комитет на ЕИП е орган, създаден със споразумение, а именно Споразумението за ЕИП. Актът, който Съвместният комитет на ЕИП има за задача да приеме, представлява акт с правно действие. Предвиденият акт ще бъде задължителен по силата на международното право в съответствие с членове 103 и 104 от Споразумението за ЕИП.

Предвиденият акт не допълва, нито изменя институционалната рамка на Споразумението. Поради това процесуалноправното основание за предложеното решение е член 218, параграф 9 от ДФЕС във връзка с член 1, параграф 3 от Регламент № 2894/94 на Съвета относно условията за прилагане на Споразумението за Европейското икономическо пространство.

[7] Решение на Съда на Европейския съюз от 7 октомври 2014 г., Германия/Съвет, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, т. 61—64.

4.2. Материалноправно основание

4.2.1. Принципи

Материалноправното основание за решение съгласно член 218, параграф 9 ДФЕС във връзка с член 1, параграф 2 от Регламент № 2894/94 на Съвета зависи преди всичко от материалноправното основание на правните актове на ЕС, които следва да бъдат включени в Споразумението за ЕИП.

4.2.2. Приложение в конкретния случай

Основната цел и съдържанието на предвидените актове са свързани със сближаването на законодателствата, поради което материалноправното основание за предложеното решение е член 114 от ДФЕС.

4.3. Заключение

Правното основание за предложеното решение следва да бъде член 114 във връзка с член 218, параграф 9 ДФЕС и член 1, параграф 3 от Регламент № 2894/94 на Съвета относно условията за прилагане на Споразумението за Европейското икономическо пространство.

5. ПУБЛИКУВАНЕ НА ПРЕДВИДЕНИЯ АКТ

Тъй като актовете на Съвместния комитет на ЕИП ще изменят приложение XI (Електронни комуникации, аудио-визуални услуги и информационно общество) и Протокол 37 (съдържащ списъка, предвиден в член 101) към Споразумението за ЕИП, е целесъобразно те да бъдат публикувани в *Официален вестник на Европейския съюз* след приемането им.

2021/0133 (NLE)

Предложение за

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА

относно позицията, която да бъде заета от името на Европейския съюз в рамките на Съвместния комитет на ЕИП във връзка с изменението на приложение XI (Електронни комуникации, аудио-визуални услуги и информационно общество) и Протокол 37 (съдържащ списъка, предвиден в член 101) към Споразумението за ЕИП

(текст от значение за ЕИП)

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 114 във връзка с член 218, параграф 9 от него,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 2894/94 на Съвета от 28 ноември 1994 г. относно условията за прилагане на Споразумението за Европейското икономическо пространство[8], и по-специално член 1, параграф 3 от него,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

като има предвид, че:

(1) Споразумението за Европейското икономическо пространство[9] („Споразумението за ЕИП“) влезе в сила на 1 януари 1994 г.

(2) Съгласно член 98 от Споразумението за ЕИП Съвместният комитет на ЕИП може да реши да измени *inter alia* приложение XI (Електронни комуникации, аудио-визуални услуги и информационно общество) и Протокол 37 (съдържащ списъка, предвиден в член 101) към Споразумението за ЕИП.

(3) Регламент (ЕС) 2018/1971 на Европейския парламент и на Съвета[10] следва да бъде включен в Споразумението за ЕИП.

(4) За да функционира добре Споразумението за ЕИП, Протокол 37 към Споразумението за ЕИП следва да бъде разширен, за да включи Органа на европейските регулатори в областта на електронните съобщения (ОЕРЕС), създаден с Регламент (ЕС) 2018/1971.

(5) С цел да се гарантира последователно прилагане на регулаторната рамка за електронните съобщения в обхвата на Споразумението за ЕИП, националните регулаторни органи на държавите от ЕАСТ участват пълноценно в работата на Съвета на регулаторите на ОЕРЕС, работните групи на ОЕРЕС и Управителния

[8] ОВ L 305, 30.11.1994 г., стр. 6.

[9] ОВ L 1, 3.1.1994 г., стр. 3.

[10] Регламент (ЕС) 2018/1971 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 г. за създаване на Орган на европейските регулатори в областта на електронните съобщения (ОЕРЕС) и на Агенция за подкрепа на ОЕРЕС (Службата на ОЕРЕС), за изменение на Регламент (ЕС) 2015/2120 и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1211/2009 (ОВ L 321, 17.12.2018 г., стр. 1).

съвет на Службата на ОЕРЕС, с изключение на правото на глас. Позициите на националните регулаторни органи на държавите от ЕАСТ се записват отделно, когато ОЕРЕС издава становище. Надзорният орган на ЕАСТ отчита в максимална степен становищата, приети от ОЕРЕС.

(6) Директива (ЕС) 2018/1972 на Европейския парламент и на Съвета[11] следва да бъде включена в Споразумението за ЕИП.

(7) Директива (ЕС) 2018/1972 г. отменя, считано от 21 декември 2020 г., директиви 2002/19/ЕО, 2002/20/ЕО, 2002/21/ЕО и 2002/22/ЕО на Комисията, които са включени в Споразумението за ЕИП и следователно трябва да отпаднат от него, считано от 21 декември 2020 г.

(8) Поради това приложение XI и Протокол 37 към Споразумението за ЕИП следва да бъдат съответно изменени.

(9) Следователно позицията на Съюза в Съвместния комитет на ЕИП следва да се основава на проекта на решение на Съвместния комитет на ЕИП, посочен в приложението към настоящото решение,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Позицията, която да бъде заета от името на Съюза в рамките на Съвместния комитет на ЕИП във връзка с предложеното изменение на приложение XI (Електронни комуникации, аудио-визуални услуги и информационно общество) и Протокол 37 (съдържащ списъка, предвиден в член 101 към Споразумението за ЕИП) се основава на проектите на решение на Съвместния комитет на ЕИП, приложени към настоящото решение.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила в деня на приемането му.

Съставено в Брюксел на […] година.

За Съвета
Председател

[11] Директива (ЕС) 2018/1972 на Европейския парламент и на Съвета от 11 декември 2018 г. за установяване на Европейски кодекс за електронни съобщения (преработена), поправена с ОВ L 334, 27.12.2019 г., стр. 164 (ОВ L 321, 17.12.2018 г., стр. 36).